

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Oslo, 18. februar 2014

Skattereglene for verdipapirfond ved grensekryssende forvaltning

1. Innledning

Vi viser til møte med politisk ledelse i departementet torsdag 21. november 2013. Et av temaene vi tok opp i møtet var behovet for en klargjøring av skattereglene for verdipapirfond ved grensekryssende forvaltning.

Vi ønsker vurdert situasjonen der et verdipapirfond som er etablert og under regulatorisk tilsyn i ett land er under forvaltning av et forvaltningsselskap som er etablert under finansregulatorisk tilsyn og skattemessig hjemmehørende i et annet land. Situasjonen kan oppstå både ved etablering av et nytt fond, og ved senere flytting av forvalteroppdraget for et fond som allerede er etablert til et forvaltningsselskap i et annet land.

Spørsmålet som ønskes avklart er hvor et verdipapirfond skal anses skattemessig hjemmehørende etter norsk intern skatterett, jf. skatteloven («sktl.») § 2-2 (1), når det er grensekryssende forvaltet. Med verdipapirfond menes verdipapirfond som omfattes av definisjonen i den norske verdipapirfondloven («vpfl.») § 1-2 (1) nr. 1.

Spørsmålet ønskes avklart både i det tilfellet et verdipapirfond etablert under regulatorisk tilsyn i utlandet forvaltes av et norsk forvaltningsselskap med konsesjon etter verdipapirfondloven, og i det tilfellet et verdipapirfond etablert under regulatorisk tilsyn i Norge forvaltes av utenlandsk forvaltningsselskap med konsesjon etter sitt hjemlands rett.

Etter norsk intern rett beror spørsmålet om et selskap mv. er skattemessig "*hjemmehørende i riket*" tradisjonelt på en vurdering av konkrete omstendigheter med avgjørende vekt på hvor den virkelige ledelse finner sted. Vi presiserer at vår anmodning gjelder den situasjon hvor forvaltningsselskapet *som sådan* etter norsk intern rett anses skattemessig hjemmehørende i et annet land enn det landet fondet er etablert.

2. Kort om bakgrunnen for anmodningen

EU-reglene om UCITS IV (2009/65/EU av 13.7.2009), som ble implementert gjennom ny verdipapirfondlov som trådte i kraft fra 1. januar 2012, har som en av flere målsettinger å legge til rette for økt konkurranse om forvaltningen av verdipapirfond (UCITS-fond) innenfor EU/EØS. Dette skal blant annet skje ved at det er åpnet for grensekryssende forvaltning av UCITS-fond, jf. vpfl. kapittel 3. Tilsvarende regler om grensekryssende forvaltning av alternative investeringsfond (AIF), herunder nasjonale verdipapirfond, er gitt i AIFM-

direktivet (2011/61/EU av 8.6.2011) som vi har forstått departementet legger opp til skal være implementert innen sommeren 2014.

Gjennom vpfl. kap. 3 er norske forvaltningsselskaper med konsesjon til å forvalte UCITS-fond berettiget til å forvalte verdipapirfond som er etablert og registrert i andre EU/EØS-land. Tilsvarende er tenkt regulert for AIF-fond (som omfatter nasjonale verdipapirfond mm). Forvaltningsselskaper etablert og med konsesjon i andre EU/EØS-land vil ha tilsvarende anledning til å forvalte verdipapirfond etablert i Norge.

AIFM-direktivet omfatter også forvaltning av investeringer som ikke anses som verdipapirfond etter vpfl. Vi presiserer at vår anmodning om en avklaring kun gjelder verdipapirfond omfattet av verdipapirfondloven og tilsvarende utenlandske fond.

De arbeidsgruppene som har arbeidet med implementeringen av UCITS IV og AIFM i norsk rett har ikke hatt som mandat å vurdere skattereglene ved grensekryssende forvaltning. Arbeidsgruppen som utarbeidet forslaget til implementeringen av UCITS IV ga imidlertid på eget initiativ uttrykk for at det bør være en målsetting for den norske reguleringen at Norge framstår som konkurransedyktig i forhold til andre EØS-jurisdiksjoner, og at den skattemessige behandlingen av verdipapirfond i denne sammenheng har betydning. Etter vår oppfatning er norsk intern rett noe uklar med hensyn til hvor et verdipapirfond skal anses skattemessig hjemmehørende ved grensekryssende forvaltning. Denne uklarheten sammen med muligheten for at fondets hjemmørighet endres ved flytting av forvalteroppdraget, skaper en uholdbar usikkerhet rundt beskatningen av fondet og kildebeskatningen av andelseierne. Denne usikkerheten kan redusere gjennomslagskraften for de nye reglene om grensekryssende forvaltning. Vi anmoder derfor departementet om å avklare rettstilstanden. Vi understreker at anmodningen kun gjelder der enten fondet eller forvaltningsselskapet er etablert innenfor EØS.

3. Beskrivelse av verdipapirfond og deres forvaltning

Før vi går inn på de skatterettslige aspekter ved saken vil vi gi en kort fremstilling av den gjeldende regulering av verdipapirfond og forvaltningsselskap.

Et verdipapirfond etablert etter norsk rett er et eget retts- og skattesubjekt. Fondet er - i likhet med fond etablert i andre EU/EØS-jurisdiksjoner - underlagt den jurisdiksjon hvor det er søkt opprettet, etablert og godkjent, jf. vpfl. § 4-1 som bygger blant annet på art. 5 og 2 1. e) i det konsoliderte UCITS-direktivet. Avvikling og grensekryssende (utgående) fusjon av et fond etablert i Norge krever Finanstilsynets godkjennelse, jf. vpfl. § 5-7 og § 5-2. Fond etablert i Norge skal ha en kredittinstitusjon med vedtektsfestet hjemsted i EØS som depotmottaker, og denne skal være etablert i Norge, vpfl. § 10-3 (1). Innenfor EU pågår det imidlertid et regelverksutviklingsarbeid (UCITS V) som ventelig vil åpne opp for grensekryssende depotmottakertjenester.

Et verdipapirfond har som sådan en entydig formell og reell tilknytning til det land det etableres i, uavhengig av hvor forvaltningsselskapet hører hjemme, jf. vpfl. § 4-1 (4) jfr. (1) eller fra hvilket land depotmottakertjenesten utføres.

Norske verdipapirfond etableres og reguleres selskapsrettslig etter regler i vpfl. kap. 4. For øvrig er det fastsatt i § 1-4 (1) at annen lovgivning som kunne tenkes anvendelig ikke får

anvendelse¹. I andre land etableres verdipapirfond etter lokale selskapsrettslige regler, og organiseringen kan variere både fra land til land og avvike fra reguleringen etter norsk rett.

Ved grensekryssende fusjon av et norsk fond med utenlandsk fond som det overtakende, vil det norske fondet anses oppløst, jf. vpfl. § 5-1, og fondets midler inngår i det utenlandske fondet regulert av utenlandsk selskapsrett.

Verdipapirfond er formuesmasser uten egne beslutningsorganer, ettersom samtlige beslutninger hører inn under forvaltningsselskapet, jf. vpfl. § 2-14, hvor det fremgår at forvaltningsselskapet treffer alle disposisjoner over fondet og utøver de rettigheter som knytter seg til de finansielle instrumenter selskapet forvalter. Andelseiernes innflytelse begrenser seg til å måtte samtykke til forvaltningsselskapets eventuelle styrebeslutning om fusjon av fondet etter vpfl. 5-3, og eventuelle styrebeslutning om endringer i fondets vedtekter, jf. § 4-1 (2) nr 1 og § 4-17 (1) nr 1 og 2. Andelseierne i de fond forvaltningsselskapet forvalter er representert i forvaltningsselskapets styre etter bestemmelsene i vpfl. § 2-6. Fondet har som det fremgår etter loven ingen egen ledelse.

Et forvaltningsselskap etablert etter norsk rett er også et eget retts- og skattesubjekt. Forvaltningsselskapet er, i likhet med slike selskaper etablert i andre EU/EØS-land, underlagt den jurisdiksjon hvor selskapet er selskapsrettslig etablert og søkt godkjent av regulatorisk myndighet, jf. vpfl. § 2-1 (1). For norske forvaltningsselskaper gjelder et krav om å ha forretningskontor og hovedkontor i Norge, jf. vpfl. § 2-3 (3), som bygger på direktivets art 2. 1. c). I Norge skal forvaltningsselskapet organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, jf. vpfl. § 2-1.

Forvaltningsselskapets øverste ledelse skal utøves i selskapets hjemland gjennom et krav om hovedkontor der. Lovgivningen åpner for så vidt for grensekryssende forvaltning gjennom lokal filial etter vpfl. § 3-1 og § 3-3, men dette endrer ikke stedet for forvaltningsselskapets øverste ledelse.

Et forvaltningsselskap kan med Finanstilsynets tillatelse utkontraktere bestemt angitte oppgaver og beslutninger, jf. vpfl. § 2-9. Flere forvaltningsbeslutninger kan således treffes av andre selskaper og i andre land; riktignok aldri slik at forvaltningsselskapets ansvar og plikter påvirkes, jf. verdipapirfondforskriften § 2-3 (5). Avtalen om utkontraktering skal gi retningslinjer for forvaltningen, jf. verdipapirfondforskriften § 2-4 (2), og må kunne endres eller sies opp med øyeblikkelig virkning, jf. verdipapirfondforskriften § 2-4.

Til dette kommer at et forvaltningsselskap, med Finanstilsynets tillatelse, kan utkontraktere forvaltningen av ulike fondsmidler til flere utenforstående forvaltere ved separate avtaler, og hvor disse kan være lokalisert i ulike land.

4. Hvor grensekryssende forvaltede verdipapirfond skal anses skattemessig hjemmehørende etter norsk intern rett

4.1 Innledning

Slik vi ser det vil det ikke by på særlige problemer å avgjøre hvor forvaltningsselskapet skattemessig skal anses hjemmehørende. Det samme gjelder (som hovedregel) for et

¹ Aksjeloven, allmennaksjeloven og sameieloven gjelder således ikke.

verdipapirfond som forvaltes av et forvaltningsselskap hjemmehørende i det land hvor fondet er opprettet og registrert.

Derimot kan det knytte seg usikkerhet til hvor verdipapirfondet skal anses hjemmehørende dersom forvaltningen foretas av et forvaltningsselskap som er hjemmehørende i et annet land enn det land hvor fondet er registrert. Et verdipapirfond er et svært spesielt rettssubjekt ettersom det i henhold til lovgivningen ikke selv har besluttede eller utøvende organer. Spørsmålet er derfor om, og i tilfelle i hvilken grad, forvaltningsselskapets hjemhørighet skal innvirke på vurderingen.

Før vi går inn på den nærmere drøftelse av spørsmålet om hjemhørighet vil vi understreke at de skattemessige rammebetingelsene blir svært uforutsigbare for både verdipapirfondene og deres andelseiere dersom fondets skattemessige hjemhørighet skal avledes av forvaltningsselskapets skattemessige hjemhørighet. Dette gjelder for så vidt både under norsk intern rett og etter skatteavtaleretten. Usikkerheten under skatteavtaleretten oppstår ikke med mindre landenes interne rett gir ulike resultater. Vår anmodning og drøftelse gjelder derfor kun norsk intern rett.

I tillegg vil en regel om hjemhørighet avledet av forvaltningsselskapet effektivt motvirke målsettingen med de nye felleseuropeiske reglene om grensekryssende forvaltning. Grensekryssende flytting av forvalteroppdrag etter vpfl. § 4-2 og § 3-3 (5) vil med en slik regel utløse spørsmål både om skattemessige konsekvenser ved selve flyttingen (realisasjonsbeskatning) og endret fremtidig beskatning ved at fondets hjemhørighet endres. En nyetablering av et fond med grensekryssende forvalteroppdrag utløser tilsvarende spørsmål om hvilket land som har beskatningsretten til fondet og hvilket lands skatteregler som gjelder for kildebeskatning av andelseierne.

4.2 Generelt om norsk intern rett og praksis

En tradisjonell tilnærming til spørsmålet for upersonlige skattesubjekter er at den skattemessige hjemhørighet bestemmes ved hvor subjektets øverste virkelige ledelse utøves. Gjeldende rett for hvor upersonlige skattesubjekter er skattemessig hjemmehørende er utviklet i eldre ligningspraksis og juridisk teori, med sparsomme innslag av rettspraksis. Utgangspunktet følger av skatteloven § 2-2 (1) om at selskaper mv. som er «*hjemmehørende i riket*» er skattepliktige til Norge for sin samlede inntekt. Det er særlig selskaper som har vært i fokus og oppe til vurdering.

Rettspraksis fra nyere tid er begrenset², men synes å tolke begrepet "*hjemmehørende i riket*" likt med Lignings-ABC 2012/13 s. 1288 (punkt 3.1.2) og juridisk litteratur³. Det synes over lengre tid å være lagt til grunn at det avgjørende er hvor den reelle ledelse utøves, og nærmere bestemt på styrenivå. Det er noe omdiskutert om Høyesterett ved sine formuleringer i Rt. 2002. s 1144 har åpnet for en bredere vurdering, uten at oppfatningene synes særlig langt fra hverandre.

² Vi nevner kun straffesaken i Rt. 2002 s. 1144 hvor Høyesterett sa seg enig i lagmannsrettens vurdering og nøyde seg med å konstatere kort at det avgjørende var om selskapet «*reelt sett må anses ledet fra Norge*». Lagmannsretten hadde mer konkret lagt størst vekt på hvor ledelse på styrenivå ble utøvet.

³ Se Fredrik Zimmer, *Internasjonal skatterett 4 utg. 2008* s. 126, og Henning Naas m.fl., *Internasjonal skatterett 1. utg. 2011* s. 170.

Som nevnt anser vi at dette kriteriet ikke reiser særlig vanskelige spørsmål i forhold til forvaltningsselskapet.

For fondet er det imidlertid behov for avklaring av hvordan den skattemessige hjemhørigheten skal bestemmes. Sktl. § 2-1 inneholder ikke noen regulering av tilknytningskravet for upersonlige skattytere utover at de er «*hjemmehørende*» her. Tilknytningskriteriet som bygger på stedet for den virkelige ledelse på styrenivå er utviklet gjennom praksis for selskaper. Oss bekjent foreligger ingen kilder om hjemhørighet for verdipapirfond eller andre lignende formuesmasser. Dette åpner for en bred vurdering innenfor en ordlyd som ikke oppstiller konkrete krav.

I norsk ligningspraksis av verdipapirfond etablert i Norge antar vi det gjennomgående er lagt til grunn at norske fond er skattemessig hjemmehørende i Norge. Dette fordi verdipapirfondet er etablert her og er underlagt tilsyn fra Finanstilsynet. Dessuten vil inntil nå også det konsesjonsbærende forvaltningsselskapet ha hatt skattemessig hjemhørighet her, fordi loven ikke tidligere har åpnet for grensekryssende forvaltning. Dette antar vi er praktisert nokså unntaksfritt, også ved spørsmål om utstedelse av bostedsbekreftelse fra norske ligningsmyndigheter etter intern rett og aktuell skatteavtale.

Vi antar videre at det også nokså unntaksfritt er lagt til grunn at verdipapirfond etablert og med konsesjonsmessig tilknytning utenfor Norge er blitt lignet basert på i hvilket land fondet er etablert og underlagt tilsyn. Også her kan det ha hatt betydning at forvaltningsselskapet for fondet oftest er skattemessig hjemmehørende samme sted. Dette spørsmålet har nok vært gjenstand for noe større oppmerksomhet og vurdering i praksis, særlig i tilknytning reglene om refusjon av kildeskatt og ved anvendelse av fritaksmetoden. Vi viser her særlig til Finansdepartementets brev av 29. september 2009 inntatt i Utv. 2009 s. 1280 om kravet til reell etablering og reell økonomisk aktivitet i forhold til fritaksmetoden hvor departementet uttaler:

«Når det gjelder aksjefond, har det vært reist spørsmål om slike fond kan anses som reelt etablert og drive reell økonomisk virksomhet selv om de ikke har ansatte, egne lokaler mv. Det følger av verdipapirlovgivningen at norske aksjefond ikke kan ha ansatte, men at fondet skal ha et forvaltningsselskap som står for forvaltningen. Dette vil normalt også være tilfelle for utenlandske aksjefond som anses å tilsvare norske aksjefond. Aksjefond kjennetegnes således ofte ved at de ikke har egne ansatte, lokaler mv., og at det er egne selskaper som står for forvaltningen. Etter departementets syn kan de nevnte momentene derfor ikke være avgjørende ved vurderingen av om et slikt fond er reelt etablert og driver reell aktivitet i et EØS-land. Et sentralt moment vil derimot være om fondet er organisert og driftet i samsvar med hva som må anses ordinært både i vedkommende stat og i Norge.»

Departementet setter her fokus nettopp på det som er særegent for alle verdipapirfond; nemlig at det verken har ansatte, eller egne lokaler og at det er et eget forvaltningsselskap som står for forvaltningen, og mener at de nevnte momenter ikke kan være avgjørende for at et verdipapirfond ikke skal anses «*reelt etablert*» i det land det er opprettet så lenge det er organisert og driftet i samsvar med hva som er vanlig i Norge og vedkommende stat.

Etter vårt syn har de samme momentene like stor relevans når det skal tas stilling til hvor et slikt fond er skattemessig hjemmehørende etter norsk intern rett.

Dette gjelder også for de tilfeller et verdipapirfond etter intern utenlandsk rett er unntatt skatteplikt. Et slikt skattefritak kan ikke være avgjørende for hvorvidt fondet anses «*reelt etablert*» i vedkommende land. Det forhold at et fond som verken har egne ansatte, lokaler eller utøvende organer likevel anses «*reelt etablert*» i hjemlandet, taler etter vår oppfatning med styrke for at fondet også i skattemessig forstand må anses hjemmehørende i vedkommende land.

4.3 Kort om andre lands rett

Ulike jurisdiksjoner benytter ulike tilknytningskrav for etablering av alminnelig (global) skatteplikt. Reglene varierer også for hvor upersonlige skattesubjekter anses skattemessig hjemmehørende. To utbredte regler er den som fastsetter at det er det land/jurisdiksjon hvor subjektet er stiftet som bestemmer hvor det er skattemessig hjemmehørende, og den andre som fastsetter at det er det landet hvor den virkelige ledelsen (på øverste nivå) utøves.

Det foreligger en del nasjonale og internasjonale fremstillinger av tilknytningstemaet for selskaper⁴, men ingen vi kjenner til synes særlig fokusert på hvor formuesmasser som verdipapirfond anses skattemessig hjemmehørende. Selskaper står i fokus.

Reglene om beskatning av verdipapirfond i andre EU-/EØS-land varierer og endres stadig. Som eksempel nevnes at Sverige fikk nye regler parallelt med implementeringen av UCITS IV. Vi skal ikke redegjøre nærmere for andre lands regler her, og har ikke grunnlag for å anta noe om det gjelder en dominerende tendens i utviklingen.

Vi vil imidlertid vise til den analysen den europeiske verdipapirfondsföreningen, EFAMA, og KPMG gjennomførte i 2010. De tok for seg en rekke europeiske land og utarbeidet en rapport om beskatningen i tilknytning til implementeringen av UCITS IV⁵ (rapporten analyserer flere spørsmål enn grensekryssende forvaltning). I rapportens sammendrag s. 5, pkt. 2.3 heter det:

«Broadly, if “effective management” of the UCITS is exercised in the location where the manager is resident, the UCITS could become tax resident in that location».

Rapporten konkluderer med denne anbefalingen:

«This report recommends that Member States agree to treat UCITS as tax resident where they are established so that moving the Management Company cannot affect residence of the UCITS. Again, a UCITS tax Directive would be the most effective way of achieving this».

Rapporten nevner Sverige og Luxembourg som eksempler på land hvor stiftelse benyttes som tilknytningskriterium, slik at grensekryssende forvaltning ikke reiser særskilte problemer. Storbritannia (mer presist United Kingdom) og Tyskland nevnes (på s.5) som eksempler på at virkelig ledelse benyttes som tilknytningskriterium, hvor grensekryssende forvaltning reiser problemer.

Vi vil særskilt nevne at Storbritannia i 2011 presiserte sine regler slik at UCITS verdipapirfond etablert i utlandet ikke vil bli ansett skattemessig hjemmehørende i UK som

⁴ Se *The fiscal residence of companies, Cahiers de droit fiscal international, Vol 72a 1987*, og *Robert Couzin og IBFD, Corporate residence and international Taxation, 2002* som to eksempler.

⁵ *Analysis of the tax implications of UCITS IV, KPMG and EFAMA, 2010.*

følge av at forvaltningsselskapet er hjemmehørende der. Sommeren 2013 sendte skattemyndighetene i UK på høring et forslag om at det samme skulle gjelde for fond forvaltet under AIFM-direktivet⁶.

4.4 Vår vurdering av gjeldende rett

Verdipapirfond har slik vi ser det, en klar og sterk tilknytning til det land der fondet er etablert, godkjent, og under regulatorisk tilsyn. Forvaltningsselskapets oppfølging av dets plikter vil også bli vurdert av tilsynsmyndigheten. Etter vårt syn er dette realiteter som må tillegges stor betydning ved vurderingen av hvor verdipapirfond anses hjemmehørende etter sktl. § 2-1.

Som formuesmasse bestyrt og forvaltet av andre vil et grensekryssende forvaltet verdipapirfond ha flere tilknytningspunkter som kan sies å trekke i ulike retninger. Flere av disse kan variere over tid. Fondets selskapsrettslige og regulatoriske hjemsted ligger imidlertid fast. Hensynet til klarhet og forutberegnelighet taler med tyngde for at disse forhold må være det avgjørende for hvor slike verdipapirfond skal anses å ha sin sterkeste tilknytning og dermed anses hjemmehørende skattemessig. Det vil gi uholdbart lav forutberegnelighet i beskatningen for både fond og andelseiere dersom regulatorisk og skattemessig hjemhørighet for forvaltningsselskapet skal tillegges betydning. Skattekonskvensene ved endret hjemhørighet for fondet på grunn av endrede forhold hos forvalter er potensielt så vidtgående at målsettingen med det nye regelverket om grensekryssende forvaltning i UCITS- og AIFM-direktivet forhindres oppnådd.

Det er således vår vurdering at et verdipapirfond må anses skattemessig hjemmehørende etter norsk intern rett der det har sin sterkeste tilknytning, og det er der fondet er etablert.

4.5 Kort om EØS-retten

Vår anmodning gjelder norsk intern rett. Internretten må være i overenstemmelse med den grunnleggende bestemmelsen om rett til fri etablering i EØS-avtalen.

Om norsk intern skatterett forhindrer forvaltere etablert i andre EU-/EØS-land fra å etablere seg i Norge ved å konkurrere om oppdrag her, eller Norgesbaserte forvaltere fra det samme i utlandet, kan våre regler om hvor fond anses hjemmehørende skattemessig være i strid med EØS-retten.

Etter vårt syn vil en regel om at skattemessig hjemhørighet for verdipapirfond avledes av hvor forvaltningsselskapet er skattemessig hjemmehørende, ikke være i tråd med etableringsfriheten.

Det er vanskelig å se beskyttelsesverdige grunner for at Norge skulle ta et verdipapirfond etablert i annet EU-/EØS-land opp til beskatning av den grunn at fondet ledes og forvaltes av et forvaltningsselskap skattemessig hjemmehørende i Norge. Om norske ligningsmyndigheter vil legge til grunn et slikt syn er usikkert, men kan ikke utelukkes. Et slikt tilfelle kan komme opp når som helst i praksis.

⁶ Se høringsnotat fra sommeren 2013, "Residence of Offshore Funds - extending the scope of Section 363A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010"

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/224333/130705_Draft_condoc_s363a_extension_final_draft_2_.pdf

Mangelen på autoritative kilder om beskatningen av verdipapirfond ved grensekryssende forvaltning gjør det etter vårt syn sterkt ønskelig at departementet avklarer sitt syn på rettstilstanden.

4.6 Noen skatte- og konkurransepolitiske hensyn

En endelig vurdering av hvor verdipapirfond anses skattemessig hjemmehørende er avgjørende for skatteplikten for fondet og kildebeskatning av andelseiere etter intern rett. Det er opp til forvaltningsselskapene å beslutte hvor verdipapirfond skal etableres eller flyttes. Det tilligger forvaltningsselskapet å trekke inn skattemessige hensyn ved valg av lokalisering. Slik har det også vært tidligere.

De nye reglene om grensekryssende forvaltning kan likevel sies å forsterke konkurransen mellom EU-/EØS-landene om etableringer av nye verdipapirfond. Valg av lokalisering for fond ut fra blant annet skattehensyn er legitimt, men skattehensyn er neppe alene det avgjørende kriterium. Utviklingen i noen andre lands interne rett hvor beskatning av fond kun skjer på andelseiernes hånd, samt avklaringer om beskatningen ved grensekryssende forvaltning, kan uansett tolkes som forsøk på å opprettholde det enkelte lands konkurranseevne for å tiltrekke seg nyetableringer.

Vi er opptatt av at det norske forvaltningsmiljøet kan konkurrere med utenlandske miljøer på likest mulige betingelser. Uklarhet eller uavklarte forhold i skatteretten kan hevdes å virke beskyttende mot konkurransen om forvaltningen av norsk etablerte fond fra utenlandske forvaltere. Det hindrer imidlertid også forvaltningsmiljøer i Norge å konkurrere om forvaltning av fond etablert i utlandet. Vi ønsker derfor spørsmålene vi har reist avklart slik at konkurransen kan virke begge veier.

5. Avslutning

Som vi tidligere har gitt uttrykk for, skaper den svært forsinkede norske implementeringen av AIFM-direktivet betydelige utfordringer. AIFM-direktivets overgangsordninger utløper som kjent 22. juli, og norske selskaper gis derfor svært knapp tid til å kunne tilpasses seg de nye reglene.

Frem til sommeren vil både norske og utenlandske forvaltningsselskap måtte avgjøre hvordan de skal innrette seg i forhold til forvaltning av verdipapirfond i andre land og ha sine konsesjoner på plass. Følgelig haster det både å få implementert direktivet samt å få klargjort de skattemessige rammebetingelsene. Vi håper derfor departementet kan prioritere vår anmodning om å klargjøre hvor et verdipapirfond som forvaltes grensekryssende skattemessig er hjemmehørende.

Med vennlig hilsen
Verdipapirfondenes forening - næringspolitikk

Lasse Ruud
Adm.dir.